

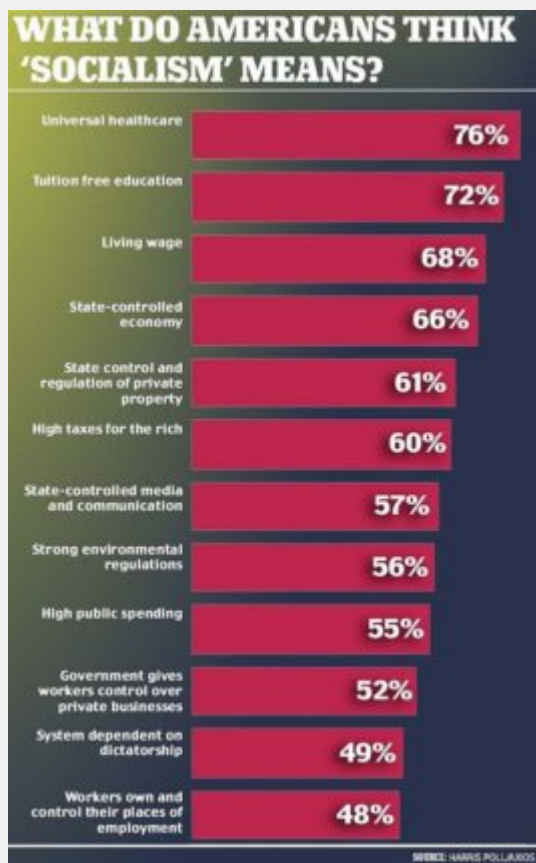
Γράφει ο **Γιώργος Μιχαηλίδης**

Σε πρόσφατη έρευνα που διεξήχθη στις ΗΠΑ, το 55% των γυναικών 18-54 ετών δήλωσε ότι θα προτιμούσε να ζει σε μια σοσιαλιστική παρά σε μια καπιταλιστική χώρα.

Το συνολικό ποσοστό ανδρών-γυναικών όλων των ηλικιών παραμένει βέβαια υπέρ του καπιταλισμού (60-40%) στην χώρα-πυρήνα της “ελεύθερης αγοράς” όμως η γενική τάση είναι υπέρ του σοσιαλισμού. Οι νέες γενιές τον επιζητούν.

Αξίζει να κρατήσουμε μερικά ποιοτικά στοιχεία της έρευνας (δείτε [εδώ](#))

1. Τι εννοούν όλοι αυτοί όταν λένε ότι θέλουν σοσιαλισμό;

Όπως απαντούν (βλ. εικόνα) ως βασικά στοιχεία ονοματίζουν τη δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλους/ες (76%), τη δωρεάν παιδεία (72%), τον επαρκή μισθό για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών (68%), την κρατικά ελεγχόμενη οικονομία (66%), τον κρατικό έλεγχο και ρύθμιση της ιδιωτικής περιουσίας (61%), τους υψηλούς φόρους για τους πλουσίους (60%), τα κρατικά ελεγχόμενα ΜΜΕ και τηλεπικοινωνίες (57%), τους ισχυρούς περιβαλλοντικούς κανόνες (55%), αλλά και σε περίπου 50% τον εργατικό έλεγχο πάνω στις ιδιωτικές επιχειρήσεις και γενικά των εργασιακών χώρων.

Έχει σημασία εδώ να δούμε τί απάντησαν ΜΟΝΟ όσοι υποστηρίζουν ότι θέλουν να ζήσουν σε μια σοσιαλιστική χώρα. Σε αυτή την κατηγορία η κρατικά ελεγχόμενη οικονομία αποτελεί κατά 50% ένα στοιχείο του σοσιαλισμού, ο κρατικός έλεγχος της ιδιωτικής ιδιοκτησίας το 42%, ενώ τα κρατικά ελεγχόμενα ΜΜΕ και τηλεπικοινωνίες κατά 36%. Αντιθέτως, οι υπέρμαχοι του σοσιαλισμού στις ΗΠΑ

δηλώνουν σε ακόμη μεγαλύτερα ποσοστά ότι σοσιαλισμός γι' αυτούς σημαίνει εγγυημένοι μισθοί αξιοπρεπούς διαβίωσης (70%), προστασία του περιβάλλοντος (61%), κατοχή και διεύθυνση των εργασιακών χώρων από τους εργάτες (60%) και δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση (64% σε σχέση με το γενικό 46%).

Συμπέρασμα: Μπορεί να μην έχουν όλοι και όλες οι φίλοι/ες του σοσιαλισμού μια καθαρή ιδέα για το τί αυτός συνιστά όμως σε καμία περίπτωση δεν είναι ανίδεοι και ανίδεες. Δίνουν μάλιστα έμφαση σε αυτά που νιώθουν ότι τους πονάνε στον καπιταλισμό (μισθοί, οργάνωση και δημοκρατία στους χώρους εργασίας, περιβάλλον, δημοκρατία). Το ότι οι μισοί από όσους υποστηρίζουν ότι θέλουν να ζήσουν σε μια σοσιαλιστική χώρα δηλώνουν ταυτόχρονα ότι σοσιαλισμός σημαίνει κρατικά ελεγχόμενη οικονομία και κρατικός έλεγχος και ρύθμιση της ιδιωτικής ιδιοκτησίας δεν πρέπει να περνάει απαρατήρητο. Ας μην ξεχνάμε που διεξάγεται η έρευνα.

2. Πού βλέπουν όλοι αυτοί στοιχεία σοσιαλισμού στον κόσμο;

Με βάση τα παραπάνω οι ερωτηθέντες κατηγοριοποιούν τη Γερμανία ως μια χώρα που έχει στοιχεία και των δύο συστημάτων αλλά είναι κυρίαρχα καπιταλιστική, το ίδιο και τον Καναδά και τη Βραζιλία αν και βλέπουν περισσότερο σοσιαλισμό εκεί σε σχέση με τη Γερμανία, ενώ ως μίξη αλλά με κυριαρχία σοσιαλιστικών στοιχείων θεωρούν τις σκανδιναβικές χώρες.

Οι ερωτηθέντες όμως είναι αρκετά ξεκάθαροι όταν το πράγμα φτάνει στη Βενεζουέλα την Κίνα και τις ΗΠΑ. Οι δύο πρώτες χώρες κατατάσσονται πλειοψηφικά ως σοσιαλιστικές με μια επίσης μεγάλη μερίδα να τις κατατάσσει στο "ενδιάμεσο". Το αντίθετο συμβαίνει όταν αξιολογούν τη χώρα τους, τις ΗΠΑ.

Εδώ πρέπει να προσέξουμε ότι στα ερωτήματα αυτά λαμβάνονται υπόψη και οι απαντήσεις όσων αντιμάχονται τον σοσιαλισμό. Από τα στοιχεία της έρευνας φαίνεται ότι οι υπέρμαχοι του καπιταλισμού τείνουν να περιγράφουν την Κίνα και τη Βενεζουέλα ως σοσιαλιστικές χώρες (προφανώς με αρνητική χροιά) ενώ οι υπέρμαχοι του σοσιαλισμού πλειοψηφικά τις κατατάσσουν στο "ενδιάμεσο".

3. Φύλο και ηλικία

Όπως ειπώθηκε και στην αρχή οι γυναίκες εμφανίζονται να έλκονται πολύ περισσότερο από την ιδέα του να ζουν σε μια σοσιαλιστική χώρα απ' ότι οι άνδρες. Ιδιαίτερα μεταξύ των νεαρών γυναικών, ο σοσιαλισμός έχει ξεκάθαρο προβάδισμα ενώ η εικόνα αντιστρέφεται εν μέρει στις γυναίκες μετά την ηλικία των 45 και πλήρως στις γυναίκες πάνω από 65 ετών. Οι τάσεις είναι ανάλογες και στους άνδρες με τη διαφορά ότι ο καπιταλισμός εμφανίζεται πιο δημοφιλής σε όλες τις ηλικιακές ομάδες. Όμως και εκεί οι τάσεις είναι ίδιες. Στις ηλικίες 18 έως 45 ο σοσιαλισμός χαίρει πολύ μεγαλύτερης εκτίμησης απ' ότι στις μεγαλύτερες ηλικιακές ομάδες. Αν ενώσουμε τις απαντήσεις των δύο φύλων τότε βλέπουμε ότι στις ηλικίες 18-45 η αμερικάνικη κοινωνία είναι απόλυτα διχασμένη (51-49 και 52-48% αντίστοιχα). Γιατί λοιπόν ο σοσιαλισμός εμφανίζεται πιο δημοφιλής στις γυναίκες και στους νέους ανθρώπους; Κάποια site που αναπαράγουν την είδηση σπεύδουν να δικαιολογήσουν το φαινόμενο λέγοντας πως οι νέοι δε θυμούνται τί εστί σοσιαλισμός γιατί δεν έζησαν τη Σοβιετική Ένωση. Ίσως, ναι, να μην έχουν φάει την ψυχροπολεμική προπαγάνδα με το κουτάλι όπως οι μεγαλύτερες γενιές όμως η αναζήτηση μιας σοβαρής απάντησης θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα παραπάνω ποιοτικά στοιχεία.

Πού βλέπουν οι νεαρές μητέρες, οι εργαζόμενες γυναίκες, οι εργαζόμενοι με ελαστικές σχέσεις εργασίας, οι φοιτητές που βρίσκονται καταχρεωμένοι λόγω των σπουδών τους ... ένα καλύτερο μέλλον; Είναι αλήθεια ότι η γυναίκα συνεχίζει να βιώνει την καταπίεση και την αδικία διπλά ή έστω σε μεγαλύτερο βαθμό από τον άνδρα; Εγώ αδερφή μου σε πιστεύω!

4. Τάξη

Η έρευνα πιστοποιεί ότι η κοινωνική θέση παίζει ρόλο. Οι άνθρωποι με κάτω από 50.000 δολάρια ετήσιο εισόδημα – ανεξαρτήτως φύλου και ηλικίας – δηλώνουν κατά 49% ότι θέλουν να ζήσουν σε μια σοσιαλιστική χώρα. Ας μας επιτραπεί να εικάσουμε ότι το όριο τοποθετήθηκε στα 50.000\$ ακριβώς για να μη φανεί ότι στα χαμηλότερα εισοδήματα έχουμε ξεκάθαρο προβάδισμα του σοσιαλισμού. Αντιθέτως, όσο ανεβαίνει το ετήσιο εισόδημα, τόσο δυναμώνει η θέληση για ζωή σε ένα καπιταλιστικό κράτος. Ακόμα βέβαια και πάνω από τα 100.000\$ υπάρχει ένα διόλου ευκαταφρόνητο 28% που δηλώνει ότι προτιμά τον σοσιαλισμό. Τελικά οι Αμερικάνοι δε φαίνονται και τόσο χαζοί...ή τέλος πάντων φαίνεται να αναγνωρίζουν το ταξικό τους συμφέρον.

Εν κατακλείδι, τα μηνύματα που μας έρχονται από τον πυρήνα της καπιταλιστικής μηχανής είναι θετικά. Χωρίς να υποκύπτουμε σε έναν εύκολο ενθουσιασμό μπορούμε να δούμε ότι στη χώρα της “δεξιάς στροφής” του Τραμπισμού οι άνθρωποι τείνουν ολοένα και περισσότερο να περιγράφουν τις ανάγκες τους με παρόμοιο τρόπο με τα κεντρικά ζητήματα που βάζουν οι δυνάμεις που ασκούν ταξικά προσανατολισμένη πολιτική. Επομένως, πεδίο για την εξάπλωση των ιδεών μας υπάρχει. Και το ξέρουν ότι υπάρχει. Η συγκεκριμένη έρευνα δεν ήταν προς δημοσιοποίηση αρχικά και έγινε για λογαριασμό ενός site που δεν μάχεται υπέρ του σοσιαλισμού. Γνωρίζουν ότι πολύς κόσμος αναρωτιέται διαρκώς τί του φταίει και σε αρκετές περιπτώσεις προσεγγίζει την αλήθεια. Γι’ αυτό και η αντικομμουνιστική προπαγάνδα κι η σπίλωση του σοσιαλισμού αποτελεί προτεραιότητα του συστήματος ακόμα και τώρα που δε φαίνεται ορατή σοσιαλιστική απειλή στον ορίζοντα. Ας μιλήσουμε ανοιχτά για τον σοσιαλισμό. Διακηρυκτικά, αξιακά, κριτικά προς το παρελθόν, εμπλουτίζοντας τα παραδοσιακά κεντρικά ζητήματα, κάνοντάς το τάλιρα, δίνοντας παραδείγματα από την καθημερινή ζωή αλλά ας μιλήσουμε για τον σοσιαλισμό και την ουσία του.

Όχι άλλο κατενάτσιο!